

i Byen og ved, hvordan de leve. Og jeg vil sige, at det ærede Medlem skulde staa i denne Vinter nede ved Havnen Dag efter Dag, Time efter Time, og vente paa at faa Arbejde, jeg tror da, at det ærede Medlem maaske vilde have haardt ved at holde sig oven Vand og holde sig fri af Sjøveriet, saaledes som heldigvis den største Del af de nuværende Havnearbejdere gør. I en By som Port Saïd ere de Folk, som arbejde ved Havnen, ikke Sjøvere, det er den bedste Del af den arabiske Befolkning til Trods for, at de maa arbejde for en ganske ussel Løn. De tjene ikke 1 Frc. daglig, de blive udplyndrede af Entreprenører og Agenter. Alligevel er det den bedste Del af den arabiske Befolkning. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem ikke skulde benytte saadanne Udtryk, naar han taler om Havnearbejderne. For øvrigt er den indfødte Befolkning paa St. Thomas neppe saa stærk, at den vil faa Havnearbejdet. Der vil komme spanske Arbejdere, Folk, der have arbejdet øvre ved Panama-Kanalen, de ere meget stærkere og sikkert ogsaa meget snildere. Netop af den Grund mener jeg, at et saadant Forslag bør være ledsaget enten af Lovforslag eller Løfter om saadanne til Værn for Befolkningen derovre mod alle de Eventyrene, der ville strømme sammen.

I 1906 stillede afdøde Borgmester Knudsen et Forslag om Overgang til Dagsordenen, der blev forkastet her i Tinget. I denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen kræves der „en gennemgribende Reform af Skatteforholdene paa de vestindiske Øer, omfattende en Reform af den indirekte Beskatning i nedadgaende Retning, en Gennemførelse af en Indkomst- og Formueskat med stigende Skala, en Reform af Skatterne paa faste Ejendomme, derunder særlig Beskatning af saadanne Ejendommers Værdistigning. Endvidere en Ordning af Skoleforholdene, en Ordning af Sundheds-, Sygepleje- og Hospitalsvæsenet samt Foranstaltninger sigtende til Ophjælpning af Øernes Næringsliv, særlig med Hensyn til Landbruget“. Jeg synes, at disse Krav, som for øvrigt Flertallet i dets Betænkning indrømmer Berettigelsen af, maa gælde endnu stærkere nu. Flertallet gør nemlig i sin Betænkning opmærksom paa, at der er en hel Række Opgaver, som den danske Stat, naturligvis i Forbindelse med Kolonialraadene, bør tage op for at sikre Indbyggerne. Og denne Opgave har Staten nu i langt højere Grad, da man staar overfor en saadan Invasion af fremmede. Jeg maa da beklage,

at den højtærede Minister ikke i sin Tale forleden gav noget som helst Løfte i saa Henseende.

I det Forslag, som afdøde Finansminister Lassen forelagde i 1906, og som blev vedtaget, var der heller ikke lagt noget stort Fremsyn for Dagen med Hensyn til St. Thomas' Havn. Der var et særligt Forslag vedrørende St. Thomas' Havn. Det gik ud paa at gøre den til en selvejende Institution, og det bestemtes deri, at der skulde ydes en Afgift paa 50,000 Francs fra Havnen til Kolonialraadet. Jeg skal sige til Ære for det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), at han var den eneste her i Tinget, der tog virksom Del i Forhandlingerne om dette Forslag og søgte at reformere paa dette efter min Mening skadelige Forslag, som imidlertid blev vedtaget. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa det samme som Etatsraad H. N. Andersen havde fremhævet i sin Pjece af 1903, at St. Thomas' Havn kunde faa stor Betydning, og han bekæmpede Tanken om, at Havnen skulde yde en saa stor Afgift til Kolonialraadets Kasse. Det lykkedes ogsaa det ærede Medlem at faa Afgiften nedbragt saaledes, at Bestemmelsen kom til at lyde paa en Afgift paa indtil 50,000 Francs. Allede den Gang blev der af Finansministeren grebet fuldstændig fejl med Hensyn til Omordningen af St. Thomas' Havn. Dette at gøre den til en selvejende Institution, der skulde svare en stor Afgift til Kolonialkassen, vilde bevirke, at den ikke kom til at ligge inde med Midler, som den senere kunde anvende til Uddybning og Udvidelse. Dette har ogsaa senere ført til, at den har maattet laane 500,000 Francs under dansk Statsgaranti til den Udvidelse, som nu foretages derovre.

Det forekommer mig derfor, at naar man nu ser paa disse Bedrifter af de tidligere Finansministre, kan man ikke falde i Begejstring over, hvad der er sket derovre, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds gjorde det i Lørdags. Det forekommer mig, at da den nuværende højtærede Finansminister blev tvungen til at tage Sagen op nu i Oktober Maaned, maatte han have kunnet sige sig selv, at Spørgsmaalet ikke kunde løses paa den Maade, som Koncessionssøgerne vilde, og som det nu er foreslaaet i det her foreliggende Lovforslag. En saa kundskabsrig Mand som den højtærede Finansminister, der er saa godt kendt med alle indenlandske og udenlandske Foreteelser paa Handelens og Samkvemets Omraade,